

не се занимаватъ.—Тѣ се занимаватъ съ слънцето, съ звѣздитѣ. Казвамъ: я вижте, обаче какво казватъ вестниците на слънцето? И тамъ иматъ афиши, и тамъ се интересуватъ отъ живота на земята. Тѣ пишатъ за благополучния съставъ на българския кабинетъ, че българския кабинетъ се е смѣнилъ, че е настъпила една малко по-топла вълна, и българитѣ живѣятъ малко по-свободно, искатъ да живѣятъ по Бога. Тамъ се интересуватъ, искатъ да знаятъ, какви ще бждатъ методитѣ на новия кабинетъ, държатъ точна смѣтка за всички промѣни, за работата на всички тукъ. Вие, които ме слушате, ще кажете: на слънцето нѣма хора. Хора нѣма, но има разумни същества съ много подобрѣ организирани тѣла отъ нашитѣ, които огънь не гори. Ако ние бихме отишле при тѣхъ, отъ атмосферата, при която тѣ живѣятъ, нашитѣ тѣла биха се изпарили. А тѣ, при тази голѣма температура тамъ, живѣятъ единъ отличенъ животъ. И тѣхнитѣ дами се разхождатъ тамъ безъ чадъри. Ще кажете: е и дами имало тамъ! И какви дами има! Азъ ще ги нарека като тия английски леди, или като французкитѣ контеси, или като рускитѣ княгини, като княгиня Бурковская напримѣръ, и др. такива. Цѣлата вселена е пълна съ познания, съ единъ толкова интересенъ животъ. Нѣкой съвършенъ ученъ, за да покаже своето величие изучава живота на нѣкой микробъ, напише цѣлъ томъ върху него, и всички казватъ: браво на този ученъ! Като ни открива тѣзи научни нѣща, прави свѣтътъ толкова интересенъ за насъ, толкова красивъ! Когато този ученъ говори за единъ свѣтъ, нѣто тѣ не виждатъ, всички се очудватъ, а щомъ